



JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. maj 2010
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2010-792-1331
Dok.: BBO41481

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1090 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 17. maj 2010. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Lars Barfoed

/

Jens-Christian Bülow

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1090 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Mener ministeren, at det, at en forælder praktiserer sin religion bør føre til, at en forælder mister samvær og barnet mister retten til at se den ene forælder, jf. at spørgeren har kendskab til at en person, der kommer i pinsekirken ikke kan få samvær.”

Svar:

Justitsministeriet kan generelt oplyse, at et af hovedprincipperne i forældreansvarsloven er, at et barn har ret til to forældre. Det følger således af forældreansvarslovens § 19, at barnets forbindelse med begge forældre skal søges bevaret ved, at barnet har ret til samvær med den forælder, som det ikke har bopæl hos.

Hvis der er uenighed om omfanget og udøvelsen af samvær, kan statsforvaltningen efter anmodning træffe afgørelse herom, jf. § 21, stk. 1. Statsforvaltningen kan også afslå at fastsætte samvær eller ophæve et allerede fastsat samvær, jf. forældreansvarslovens § 21, stk. 4.

Alle afgørelser efter loven skal træffes ud fra, hvad der bedst for barnet, jf. § 4, og i alle sager om samvær skal barnet inddrages, så dets perspektiv og eventuelle synspunkter kan komme til udtryk, jf. § 34. Dette kan ske ved samtaler med barnet, børnesagkyndige undersøgelser eller på anden måde, der belyser barnets perspektiv.

Det følger af forældreansvarslovens § 3, at væsentlige beslutninger vedrørende barnets forhold kræver enighed mellem forældrene, hvis begge har del i forældremyndigheden. Heraf følger også, at en forælder, der har forældremyndigheden alene, kan træffe de væsentlige beslutninger vedrørende barnets forhold. Det drejer sig bl.a. om beslutninger vedrørende valg af skoleretning, barnets flytning til udlandet, væsentlige lægelige indgreb og barnets religion, jf. Familiestyrelsens vejledning nr. 9859 af 6. september 2007 om forældremyndighed og barnets bopæl pkt. 2.3.1.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget til forældreansvarsloven (Folketingstidende 2006-07, Tillæg A, s. 4407 ff.), at begge forældre i praksis vil kunne træffe mange af de helt dagligdags beslutninger for barnet. Det gælder f.eks. mad, tøj, sengetider, fritidsaktiviteter, venner mv. Det afgørende i den forbindelse er, hvem barnet opholder sig hos.

Afgørelser om samvær træffes ud fra en konkret og individuel vurdering af, hvad der i den pågældende situation findes at være bedst for det enkelte barn. At en forælder praktiserer sin religion indebærer således ikke, at denne mister retten til samvær med barnet. Finder statsforvaltningen imidlertid, at samværsforælders religionsudøvelse i en konkret sag har betydning for, hvad der er bedst for barnet i relation til samværet, kan dette forhold indgå i den samlede vurdering af, om der skal være samvær.

Statsforvaltningen kan i øvrigt fastsætte de nødvendige bestemmelser i forbindelse med samværet, jf. lovens § 21, stk. 1. Statsforvaltningen kan således fastsætte vilkår for udøvelsen af samværet, hvis dette må anses at være bedst for barnet. Der kan fastsættes vilkår om afhentning og aflevering af barnet i forbindelse med samvær, overvåget samvær eller andre vilkår. Som eksempler på andre vilkår kan nævnes indtagelse af antabus, pasdeponering, og at samværsforælderen ikke må opholde sig på bestemte angivne steder under samværet. Der vil således også kunne fastsættes vilkår, som griber ind i samværsforælders religionsudøvelse i forbindelse med samværet. Der må dog ikke fastsættes vilkår, som er strengere end nødvendigt af hensyn til barnet.

Justitsministeriet kan endelig henvise til Familiestyrelsens vejledning nr. 9860 af 6. september 2007 om samvær pkt. 5.2.3, hvoraf det fremgår, at statsforvaltningen kan fastsætte samvær i forbindelse med jul, nytår og andre kulturelle og religiøse begivenheder. Statsforvaltningen skal således netop være opmærksom på, at barnet får mulighed for at fejre de religiøse begivenheder hos henholdsvis bopæls- og samværsforælderen.